

[Tyroll]

stede og til rådighed. Det stiller krav om langt større ressourcer, end man har været villig til at afse.

Når vi har fremsat vores pensionsreformforslag, har man afvist det som den store drøm, som ikke kan realiseres, fordi der i givet fald skulle være tale om, at der skulle bevilges et sted mellem 16 og 20 mia kr. til dette område. Samtidig ser vi, hvordan man ser igennem fingre med, at anbringelse af passiv kapital medfører en indtægt årligt på et sted mellem 170 og 175 mia kr. Her kan man altså godt afse milliarderne og lader dem rulle lifligt, mens man på andre områder ikke ønsker at lægge ryg til at foretage en egentlig prioritering.

Kallesøe (KF):

Der er heldigvis her i landet stor forståelse for de sociale problemer og for, at man skal betale disse problemers løsning. Men man fik ikke indtryk af denne brede forståelse her i folketinget, da man hørte fru Tove Jørgensens udlægning, som var præget af, at det var nedskæring på nedskæring. Derfor synes jeg, det er på sin plads lige at notere, at de sociale og sundhedsmæssige udgifter er steget år for år. De var i 1965-66 på 8,5 mia kr. De voksede til 21 mia kr. i 1970, 33 mia kr. i 1973, 41 mia kr. i 1974, og i 1975-76 var de nået op på 50 mia kr. Så kunne man naturligvis sige, at der her var tale om udgifter, som var præget af inflation. Men hvis man regner udgifterne til social- og sundhedsvæsenen ud i 1963-kroner, kommer man til, at de i 1950 var 700 kr. pr. indbygger, i 1960 1.065 kr. pr. indbygger, i 1970 3.122 kr. pr. indbygger og i 1974 4.440 kr. pr. indbygger. Man vil samtidig se, at det er en voksende andel af bruttonationalproduktet, der bruges til social- og sundhedsudgifter. Den var i 1950 8 pct., i 1960 10 pct., i 1970 17 pct. og i 1974 20 pct. Der er altså en meget betydelig vilje her og en meget bred forståelse for en løsning af de sociale problemer, herunder også de ældres problemer, plejehjemsproblemerne osv.

Nej, problemet ligger et andet sted. Problemet ligger i, hvordan man anvender disse penge. Problemet ligger i, om man kan anvende disse penge på en bedre måde gennem nye ideer og nye metoder og ikke mindst gennem at anvende den gerontologiske viden, man allerede besidder, f. eks. til at ud-

bygge, forbedre og forstærke det forebyggen- de omsorgsarbejde for ældre. Så kan man begrænse det antal ældre mennesker, der får et plejehjemsbehov eller et hospitalsbehov, meget væsentligt.

Til hr. Tastesen kan jeg ikke undlade den bemærkning, at netop vedtagelsen af loven om efterløn, der havde et sigte i retning af at få de ældre væk fra arbejdsmarkedet i stedet for at man løste problemet på den konservative måde ved at finde frem til en beskæftigelse for ældre, der er tilpasset de ældres fysiske og psykiske formåen, medvirker til at øge behovet for hospitalspladser til ældre. Det må man sige er en kortsigtet, usammenhængende løsning på de ældres problemer. Det er en uheldig løsning, der ikke passer ind i den sociale sammenhæng på en menneskeligt god måde.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Når fru Grethe Philip i denne debat har tilladt sig at pille en enkelt kommune ud, nemlig Frederiksberg kommune, hvor jeg er næstformand i det sociale udvalg, føler jeg mig provokeret til at tage stærkt til genmæle, idet jeg ville ønske, at man fra denne talerstol ville holde sig til det, man har nøje kendskab til, og ikke udelukkende støtte sig til avisoverskrifter udskreget af politiske modstandere.

Det plejehjem, der blev hængt ud i aviserne på det tidspunkt, var et plejehjem, der var besluttet lukket et halvt år før af det forhenværende socialudvalg, og de to patienter, der var tilbage, var to meget tunge, meget dårlige, psykiatriske patienter, som var uhyre vanskelige at placere noget sted. Men det var ved at blive lukket, og det er ikke noget at hænge ud i aviserne på den måde.

Vi har på Frederiksberg en social standard, som er fuldt på højde med den bedste i landet, ikke mindst på plejehjemsområdet, og med en dækningsprocent, som jeg nu har hørt socialministeren udtale i landsgennemsnit er 2,7, på 6,2. De fleste af vore plejehjem er bygget i de sidste 10 år.

Jeg kan også nævne, når nu Frederiksbergs sociale standard skal udråbes til at være særlig dårlig, at det kun er København, der på daginstitutionsområdet ligger højere end Frederiksberg. Vi har f. eks. på børnehaveområdet en dækningsprocent på 63,8 pct.